

Pośród bohaterów wiary wymienionych w 11-tym rozdziale listu do Hebrajczyków znajdujemy tylko dwa imiona kobiet. Pierwsza wymieniona jest Sara – żona Abrahama, a drugą wymienioną kobietą jest kobietą pochodzenia pogańskiego- Rachab. To ona będzie teraz przedmiotem naszych rozważań. **Rachab**

Historia tej nadzwyczajnej kobiety chananejskiej jest nam opisana w 2-gim i 6-tym rozdziale księgi Jozuego. W Nowym Testamencie, oprócz wersetu z rodowodem Pana Jezusa (Mat : 1:5), znajdujemy jej imię Rachab wymienione jeszcze dwa razy. Zacytujemy najpierw te dwa wersety. Pierwszy werset to właśnie list do Żydów 11 : 31 gdzie czytamy:

3 **Wiarą Rachab wszetecznicza nie zginęła wespół z nieposłusznymi, przyjmąwszy z pokojem szpiegów do gospody.** [Biblia Gdańska, Hbr 11]

Drugi werset, w którym wymieniona jest Rahab znajduje się w liście Świętego Jakuba 2 : 25

4 **Podobnie też nierządnicza Rachab, która przyjęła wysłanników i inną drogą odprawiła ich, czy nie dostąpiła usprawiedliwienia na podstawie swoich uczynków?** [BT Jk 2:25]

Dwa przytoczone tutaj cytaty notują, że Rahab była wszetecznicą. Niektóre komentarze biblijne próbują „upiększyć” jej zawód przez tłumaczenie, że była gospodynią w jakimś zajeździe, w oberży, co dzisiaj pewnie nazwalibyśmy hotelem. Jest to całkiem niepotrzebne. Słowo greckie użyte tutaj ma dobrze znany źródłosłów „porno” co nie pozostawia żadnych wątpliwości co do działalności Rahab.

Oba zacytowane teksty, tak z listu do Hebrajczyków jak i z listu Jakuba, nie miały na celu, aby nam polecać jej zawód. Dobrze wiemy, że w tych pogańskich krajach prostytutka, a także prostytutka religijna, była szeroko rozpowszechniona. Pamiętamy, tak na marginesie historii Bileama i Balaka, kiedy to Bileam (Balaam)nie przeklął Izraela a raczej pobłogosławił, to potem kobiety Madianickie, za namową Bileama, jak czytamy w 4 Mojż 31 : 16 5 **„One to za radą Balaama spowodowały, że Izraelici ze względu na Peora dopuścili się niewierności wobec Pana. Sprowadziło to plagę na społeczność Pana.** [BTys 31:16]

Szczegóły tego odstępstwa czytamy w Mojż 25 : 1-2 6 **Potem gdy mieszkał Izrael w Syttim, począł lud cudzołożyć z córkami Moabskimi, Które wzywały ludu ku ofiarom bogów swoich; a jedząc lud kłaniał się bogom ich.**

Bileam nie przeklął bezpośrednio Izraela, ale dał Moabitom sposób jak zachęcić ich do bałwochwalstwa a zarazem jak sprowadzić na nich karę Bożą.

Z tego i innych biblijnych przykładów widzimy, że prostytutka była szeroko rozpowszechniona, szczególnie w krajach pogańskich, które Izrael miał teraz zdobyć.

Nie wiemy czy dla Rachab w tamtym czasie był to jej wolny wybór, czy też może sytuacja życiowa zmusiła ją do wykonywania takiego zawodu. Dzisiaj też, dla wielu kobiet zmuszonych sytuacją życiową albo wykorzystywanych przez grupy przestępcze jest to trudna sytuacja. Dlatego nie powinniśmy zbyt pochopnie osądzać takie kobiety !

Te dwa zacytowane teksty z Nowego Testamentu podkreślają bardzo mocno nadzwyczajne zalety tej kobiety. Pierwszy tekst, przypomnijmy: 7 **Wiarą Rachab wszetecznicą nie zginęła wespół z nieposłusznymi, przyjmąwszy z pokojem szpiegów do gospody.** Werset ten podkreśla jej odwagę i wielką wiarę, które uchroniły ją od śmierci, w przeciwieństwie do innych mieszkańców tego miasta, którzy nazwani są w tym wersecie nieposłusznymi albo niewiernymi, a którzy zostali zabici. Przyjęła ona szpiegów „z pokojem” w sposób przyjazny i pokojowy.

Św. Jakub cytuje przykład Rachaby w kontekście usprawiedliwienia z wiary, wiary potwierdzonej uczynkami. 8 List Sw. Jakuba 2 26: **Tak jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków.** [BTys]

Żaden z tych tekstów nie wspomina o kłamstwie wypowiedzianym przez Rachabę ale przedstawiają ją jako kobietę przebiegłą i pełną podziwu dla narodu Żydowskiego. Skłamała, aby uchronić życie dwóch mężczyzn. Wszyscy wiemy, że nie należy kłamać. Ale gdyby powiedziała prawdę posłańcom królewskim, czy mogłaby ocalić życie tych ludzi? Niektórzy filozofowie podtrzymują teorię, że wolno mówić nieprawdę, jeżeli w grę wchodzi uratowanie ludzkiego życia. Każdy z nas musi wyrobić sobie tutaj własne zdanie. 9

Myślę, że na przykładzie Rachaby możemy powiedzieć, że jej mało szlachetny zawód, jak i kłamstwo tej kobiety, przedstawiają nam one naszą **starą naturę**, naturę, która ma być umartwiona, ale która nie jest przeszkodą, nie powinna być przeszkodą w ubieganiu się o najwyższą nagrodę.

Zobaczmy teraz historię Rachab w księdze Jozuego.

10

Tak wyglądają dzisiaj ruiny starego miasta Jerycho

Po śmierci Mojżesza, po 40-stu latach podróży po puszczy, to pod wodzą Jozuego Izrael przygotowuje się do zdobycia ziemi obiecanej. Kiedy naród znajdował się jeszcze po drugiej stronie Jordanu, naprzeciw chananejskiego miasta Jerycho, Jozue posyła tam dwóch szpiegów, aby przygotować zdobycie tego wielkiego miasta. Jozue zdawał sobie sprawę z ważności takiego przygotowania do ataku, bo sam przecież był pośród 12-stu szpiegów wysłanych przez Mojżesza do przespiegowania ziemi Kanaan. Nauczony swoim 11 doświadczeniem na pewno wybrał do tego zadania najlepszych i najbardziej zaufanych młodzieńców, od których spodziewał się dokładnego i prawdziwego świadectwa o sytuacji w Jerychu.

Szpiedzy weszli do obwarowanego miasta i zatrzymali się na noc w domu nierządniccy o imieniu Rachab. Wszak taki dom stanowił dobrą kryjówkę i dogodne miejsce do zasięgnięcia języka, do zdobycia wszelkich informacji dotyczących sytuacji i gotowości bojowej wewnątrz miasta, jak i wiadomości z jego okolic. W dodatku, dom ten wbudowany w mury miasta dawał nadzieję na szybką ucieczkę w razie jakiegoś niebezpieczeństwa. 12

Niestety, obecność szpiegów izraelskich została doniesiona królowi Jerycha, który wysłał swoich żołnierzy na ich poszukiwanie. Rachab z wielką odwagą ukryła szpiegów na dachu swego domu pod łodygami lnu. Płaski dach do dzisiaj jest miejscem odpoczynku po upalnym dniu a także pełni rolę spichlerza i składu pożywienia dla ludzi i zwierząt. Rachab zachowała zimną krew. Z dużym opanowaniem ukryła zwiadowców pod łodygami lnu i kłamiąc, skierowała żołnierzy królewskich na fałszywy trop. Następnie weszła na dach swego domu i wypowiedziała pamiętne słowa do dwóch zwiadowców: **Jozue 2 : 9-11** 13

Wiem, że Pan dał wam ten kraj, gdyż strach przed wami padł na nas i wszyscy mieszkańcy kraju struchleli przed wami. (10): Słyszeliśmy bowiem, jak Pan wysuszył wody Morza Czerwonego przed wami, gdy wychodziliście z Egiptu, i co uczyniliście dwom królom amoryckim po drugiej stronie Jordanu, Sichonowi i Ogowi, których obłożyliście klątwą.

14 **Na wieść o tym zatrwożyły się serca nasze i zabrakło nam odwagi wobec was, ponieważ Pan, Bóg wasz, jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi. [BTys]**

Jakże piękne wyznanie wiary w Jedyne Boga! Boga o którym ona tylko słyszała! Słyszała jak i wszyscy inni mieszkańcy Jerycha o historii cudownego wyjścia narodu żydowskiego z Egiptu, o jego odwadze i wytrwałości. Słyszała o przejściu przez Morze Czerwone, o licznych zwycięskich wojnach, słyszała o sile armii izraelskiej. W przeciwieństwie do innych mieszkańców miasta ona myśli! ona analizuje wydarzenia! Ona wyrabia w sobie wiarę i wie, że to wszystko nie jest dziełem przypadku, ale dowodem, że ten naród jest pod opieką Wszechmocnego Boga. Ona z pewnością słyszała, że armia Jozuego obozuje poza Jordanem i że wkrótce nastąpi jej atak. Ona wie, że wszelki opór jest niepotrzebny, bo Jerycho i jej kraj, pełne niemoralności i grzechu zostały skazane przez Boga na zniszczenie. 15

Jest przekonana, że Bóg, którego nazywa tutaj przez Jego własne imię – Jahwe, że jest On prawdziwym Bogiem, który mieszka i działa w sferach niebieskich - duchowych, ale który działa również na dole – tutaj na ziemi. To On- Bóg Jahwe prowadzi, ochrania i walczy u boku swego ludu! Rachab jest przekonana, że to Pan Bóg osuszył Morze Czerwone, nie zdając sobie sprawy z podobnego cudu, który dokona się za kilka dni na jej oczach, kiedy to Pan Bóg osuszy dno rzeki Jordan. Rachab zdecydowała, aby zaufać temu Bogu i Jego posłańcom. Chce ona poddać się pod Jego ochronę i ochronić również swoją najbliższą rodzinę. Potem, pod ochroną ciemności, za pomocą liny opuszcza szpiegów z okna i radzi im, aby schronili się w górach przez trzy dni.

Przed odejściem, dwóch szpiegów obiecało jej, a nawet poprzysięgło, że jej życie zostanie zachowane; i dało jej takie polecenie: Jozue 2 : 18 -21

16

gdy wejdziemy do kraju, uwiążesz powróż z nici purpurowych u okna, przez które nas spuściłaś, i zgromadzisz u siebie w tym domu: ojca twego, matkę swoją, braci twoich i całą rodzinę. (19): Jeżeli ktokolwiek wyjdzie poza drzwi twego domu, krew jego spadnie na jego głowę, a my będziemy niewinni. Kto jednak w domu z tobą pozostanie, krew jego spadnie na naszą głowę, jeżeli czyjaś ręka go dotknie.

17

(20): Gdybyś jednak sprawę naszą wydała, będziemy wolni od przysięgi, którą od nas przyjął. (21): Na to odpowiedziała: Niech tak będzie, jak mówicie, i zakończyła rozmowę, a oni się oddalili. Wtedy ona uwiązała purpurowy powróż u okna. [B Tys]

18

To szpiegdy podarowali Rachabie czerwony znak rozpoznawczy. Ten czerwony sznur, a może kawałek czerwonego materiału, nasuwa nam wiele myśli z historii narodu żydowskiego. Była to czerwień, która pozwalała przeżyć. Był to czerwony zewnętrzny znak, który chronił cały dom! Myślę, że macie braterstwo takie same skojarzenia. Krew baranka na odrzwiach i na nadprożu domów izraelskich w Egipcie w czasie pamiętnej nocy paschalnej. Tam również, czerwony znak krwi mógł ochronić od śmierci mieszkańców domu a szczególnie pierworodnych. Tam również jak w przypadku Rachaby nie wolno było wychodzić z domu. Ten czerwony znak nasuwa mi również myśl o obrzezaniu, przez które Żydzi okazywali ich przywiązanie do przymierza Abrahamowego.

19

Myślę drodzy braterstwo, że najważniejszą myślą którą należy zapamiętać jest ta, że sznur jak i jego czerwony kolor jest symbolem okupowej krwi Jezusa Chrystusa, która oczyszcza z grzechu i gwarantuje życie.

Odtąd Rachab chce należeć do narodu izraelskiego i służyć jego Bogu. Zaraz po odejściu szpiegów śpieszy się, aby wywiesić w oknie ten czerwony znak. Czerwony sznur wiary wisiał na tym oknie prawdopodobnie kilka a może i kilkanaście dni. Najpierw Izrael musiał przepłynąć się przez Jordan. Zakończył on przepływ przez Jordan 10go dnia miesiąca nissan (Jozuego 4:19), potem mężczyźni zostali obrzezani, potem naród obchodził święto paschy, a i samo oblężenie miasta trwało 7 dni. Myślę, że były to długie chwile niepewności i próba wiary dla Rachaby i jej rodziny. Opis z 6go rozdziału księgi Jozuego wyraźnie podkreśla, że z całego miasta tylko Rachab i jej rodzina zostali zachowani przy życiu przez żołnierzy Jozuego.

Czytamy w księdze Jozuego 6 : 22-25

20

Jozue powiedział dwu zwiadowcom, którzy wybadali kraj: Wejdźcie do domu owej nierządniczki i wyprowadźcie stamtąd tę kobietę wraz ze wszystkimi, którzy do niej przynależą, jak jej przysięgliście.

(23): Wszli więc młodzi ludzie, zwiadowcy, i wyprowadzili Rachab, jej ojca i matkę, jej braci i tych wszystkich, którzy do niej przynależeli. Również wszystkich jej krewnych wyprowadzili i umieścili ich poza obozem izraelskim. **22** **(24): Następnie miasto i wszystko, co w nim było, spalili, tylko srebro i złoto, jak i sprzęty z brązu i żelaza oddali do skarbca domu Pańskiego.** **23** **(25): Nierządnicę Rachab, dom jej ojca i wszystkich, którzy do niej przynależeli, pozostawił Jozue przy życiu. Zamieszkała ona wśród Izraela, aż po dzień dzisiejszy, ponieważ ukryła zwiadowców, których wysłał Jozue, by wybadali Jerycho. [B Tys]**

Jakaż wielka nagroda dla tej odważnej kobiety! Przesłanie tych wersetów jest bardzo ważne: Całe miasto zostało zniszczone i spalone. **24**

Z tego miasta uratowane zostały tylko metale szlachetne i żelazo... oraz Rahab ze swoją rodziną. Zostali uratowani, ale jak podkreśla to werset 23ci, zostali oni umieszczeni poza obozem izraelskim. Był to rodzaj kwarantanny, pierwszy etap do tego, aby Rachab mogła wyjść za mąż za jakiegoś Izraelitę.

Z dalszej historii Izraela dowiadujemy się, że Rahab wyszła za mąż za **Salmona** – prawdopodobnie za jednego ze zwiadowców jak i zdobywców Jerycha, pochodzącego z plemienia Judy. Zawarcie takiego związku małżeńskiego było możliwe, ale było ściśle określone przez prawo Mojżeszowe. Czytamy o tym w 5Mojż 21 : 10-14 **25**

Jeśli wyruszysz na wojnę z wrogami, a wyda ich Pan, Bóg twój, w twoje ręce i weźmiesz jeńców, (11): a ujrysz między jeńcami kobietę o pięknym wyglądzie i pokochasz ją, możesz ją sobie wziąć za żonę **26** **(12): i wprowadzić do swego domu. Ona ogoli swą głowę, obetnie paznokcie (13): i zdejmie z siebie odzież branki. Zamieszkawszy w twym domu, opłakiwać będzie swego ojca i matkę przez miesiąc. Potem pójdiesz do niej, zostaniesz jej mężem, a ona twą żoną.** **27** **14): Jeśli ci się przestanie podobać, odeślesz ją, gdzie zechce, nie sprzedasz jej za srebro ani nie obejdziesz się z nią jak z niewolnicą, ponieważ obcowateś z nią wbrew jej woli. [B Tys]**

Pan Bóg zadbał o to, by nie była to sprawa jakiegoś zauroczenia i tylko pożądanego ze strony żołnierza izraelskiego. Kobieta miała obciąć włosy, obciąć paznokcie, zmienić szaty, które przypominały jej poprzedni stan i poprzednią religię. (Historycy i znawcy tamtych czasów piszą, że kobiety wiedząc, że zostaną pojmane przez zwycięzców, ubierały się w najpiękniejsze szaty, aby zwrócić na siebie uwagę i być zachowane przy życiu.)

Przez 30 dni mężczyzna, który ją pożądał miał czas, aby ochłonąć i dobrze się zastanowić nad planami małżeńskimi, a pozbawiona włosów kobieta miała z pewnością mniej pociągający wygląd. Kobieta ta miała opłakiwać przez ten czas swego ojca i matkę, co było równoznaczne z pożegnaniem jej poprzedniej religii. W ten sposób przechodziła cały proces oczyszczenia i dopiero potem mogła być pojętą za żonę. **28**

Rodowody biblijne notują, że z tego małżeństwa narodził się Booz – późniejszy mąż Ruty moabitki, która ze swoją teściową Noemi przywędrowała na pola Betlejemskie. Jest to informacja bardzo istotna, bo w taki to sposób dowiadujemy się, że Rachab, była nierządnicą, odważną chananejskiego rodu kobietą, weszła do rodowodu naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Możemy to przeczytać w Ew. Mateusza 1 : 5 29

Lekcje z tej historii

Czas postawić sobie teraz pytanie – jakie lekcje należy nam wyciągnąć z tej historii?

Na pewno jest ich kilka. Oczywiście należy popatrzeć na historię Rachaby w jej kontekście, kontekście wejścia narodu żydowskiego do ziemi obiecanej, kontekście zdobycia i zniszczenia Jerycho. 30 Tłumaczenie historii Rahaby musi być spójne z lekcjami o Jerychu.

31 Najczęściej przyjmowanym tłumaczeniem jest, że Jerycho przedstawia Babilon. 7 dni jego oblężenia przedstawiają cały wiek Ewangelii. Jozue jako szef i przywódca narodu izraelskiego przedstawia Naszego Pana Jezusa pod wodzą którego odbywa się ta bitwa.

Proponuję wam pięć takich lekcji jakie ja zauważyłem w tej historii: 32

- 1) **Wiara Rachaby** jest dla nas przykładem. To dzięki jej bardzo mocnej wierze, została ona uratowana. Idąc za myślą Sw. Jakuba, 33 była to wiara Żywa, poparta uczynkami. Obyśmy i my mogli również okazać i udowodnić taką wiarę w Boga nawet w trudnych, niebezpiecznych i stresujących nas okazjach. Obyśmy pamiętali na to piękne wyznanie wiary wygłoszone przez Rachabę: 34 **ponieważ Pan, Bóg wasz, jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi** Obyśmy zawsze pamiętali nie tylko o Bogu co jest w górze na niebie, ale widzieli także Jego działalność Jego opiekę w naszym życiu, tutaj na ziemi. Te dwa elementy są bardzo ważne – niebo i ziemia, bo łaska Bożego powołania zaprasza do Nieba, do chwały i Boskiej natury, ale zarazem Pan Bóg opiekuje się i posila swoje dzieci tutaj, nisko na ziemi. Wiara jest tym czynnikiem, który zbliża nas do Boga, a On daje nagrodę tym co go szukają. Hebr. 11 : 6 35 **A bez wiary nie można podobać się Bogu; albowiem ten, co przystępuje do Boga, wierzyć musi, że jest Bóg, a że nagrodę daje tym, którzy go szukają.** [Biblia Gdańska,] Pan Bóg widzi ludzi co posiadają wiarę i umie ich odnaleźć nawet w najbardziej zdegradowanych miejscach, miejscach przeznaczonych na zniszczenie. Tak jak odnalazł w grzesznym mieście Jerycho Rachabę, tak chce i potrafi odnaleźć i uratować każdego pokornego wierzącego człowieka. Warunkiem jest, aby chciał on zerwać na zawsze z grzechem. W taki sam sposób Pan pokierował życiem wielu naszych braci i siostr, czasami naszych dziadków, wyprowadzając ich na wolność z Babilonu, ratując ich z różnych, czasami zawikłanych sytuacji. W taki sam też sposób uratuje On swoich wiernych w czasie wielkiego ucisku.

2) **Grzechy - wszeteczeństwo Rachaby zostało przebaczone.**

36

Jest to przykład, że nasza grzeszna przeszłość też może być i nam przebaczona.

Przez łaskę i przez Boże powołanie my również możemy rozpocząć nowe życie, starać się o najwyższą nagrodę mimo ciemnej nieraz przeszłości zanim poznaliśmy prawdę.

Jak mówi apostoł Paweł w 1 Kor 6 : 9-11 **Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiadają królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani rozwieżli, ani mężczyźni współżyjący ze sobą, (10): ani złodzieje ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdzierycy nie odziedziczą królestwa Bożego. (11): A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana [naszego] Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego.** [Biblia Warszawsko-Praska, 1kor 6]

Nasze poprzednie winy zostały przebaczone.

Więcej nawet - Nasze talenty z przeszłości możemy zamienić na pozytywną energię. Jak proponuje brat Russel w pewnym artykule z WT 1907 roku, niektóre z naszych naturalnych talentów, które wcześniej były nieprzyjaciółmi nowej natury, mogą być teraz używane w służbie dla prawdy i poświęcenia. Na przykład talenty przemawiania, pisanie, nauczania itd., wcześniej używane dla grzesznych celów, mogą być uznane za martwe, a teraz ożywione przez wiarę w wielką ofiarę za grzech. Nasze niektóre poprzednie słabości z pomocą pańską możemy obrócić i wykorzystać dla dobrej sprawy. Należy zerwać z grzechem i rozpocząć nowe życie.

38

„**Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niechaj raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu**” pisze apostoł Paweł w liście do Efez 4:28

Przykładów takiej zmiany życia byłoby bardzo dużo. Wystarczy posłuchać, poczytać braci starszych wiekiem piszących do naszego pisma Na Straży pod rubryką: "moja droga do prawdy" . Tak, prawda, zmienia życie grzesznika.

3) **Najwyższa nagroda nie tylko jest przeznaczona dla potomstwa narodu żydowskiego, ale dla pogan również**

39

Kościół Chrystusowy będzie się składał również, a może szczególnie ... z pogan, jak to było zapowiedziane w wielu prorocत्वach. Fakt, że Jezus w swoim rodowodzie miał dwie kobiety pochodzenia pogańskiego (Rachab z Jerycha i Rutę Moabitkę) potwierdza tę myśl.

Dla Nowego Stworzenia nie ma ani Żyda ani Greka, jak napisał apostoł Paweł w liście do Galacjan 3 : 28

40

Nie masz Żyda, ani Greka; nie masz niewolnika ani wolnego; nie masz mężczyzny i niewiasty; albowiem wszyscy wy jednym jesteście w Chrystusie Jezusie.

Dla Żydów była to prawda bardzo trudna do przyjęcia. Od wieków byli oni nauczani o ich Bogu, o wyjątkowości narodu żydowskiego, wyjątkowości ich kontaktów ze Stwórcą. Nie chcieli przyznać racji, że zbawienie dotyczy również i braci z pogan.

Wielu z nich myślało, że podstawą zbawienia pogan jest przyjęcie przez nich religii Mojżeszowej, że należy najpierw ich obrzezać (Dz Ap 15:1) Pamiętamy z opisów biblijnych długie spory prowadzone w pierwszych zborach chrześcijańskich, które już wtedy składały się i z Żydów i z pogan. Apostołowie musieli włożyć dużo energii w tę pracę, napisać wiele listów, aby bracia pochodzenia żydowskiego przyjęli tę prawdę.

41

- 4) **Przyjmijmy ostrzeżenie, aby nie pogardzać i nie odrzucać** ludzi, którzy wydają się nam niegodni Nagrody i naszego towarzystwa przez ich pozycję społeczną, zawodową, albo ich pochodzenie. Przez ich wiarę i ich oddanie dla sprawy Pańskiej, mogą oni wyprzedzić nas do Królestwa Bożego. To jest prawda którą powiedział Jezus do kapłanów i starszych ludu, słowa zapisane w Ew. Mateusza 21 : 31 **Rzekł im Jezus: Zaprawdę powiadam wam, że was celnicy i wszetecznicze uprzedzają do królestwa Bożego.** [B Gdańska,] Pamiętajmy, że nagrodę udziela tylko Pan Bóg. To on jest autorem powołania i tylko On może kogoś powołać, przyjąć, wynagrodzić albo też ukarać i odrzucić.

Nie wolno nam kierować się naszymi ludzkimi kategoriami, kolorem skóry czy stanem zamożności. Niektórzy bracia z Indii, Afryki czy nawet ze Stanów Zjednoczonych mogą być dobrym przykładem dla nas mimo ich ubóstwa czy braku wykształcenia. Apostoł Paweł w 1Kor 1 : 26-29 pisze tak:

43

„ Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Według oceny ludzkiej niewielu [tam] mędrców, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. (27): Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał, co niemocne, aby mocnych poniżyć; (28): i to, co nieszlachetnie urodzone według świata oraz wzgardzone, i to, co [w ogóle] nie jest, wyróżnił Bóg, by to, co jest, unicestwić, (29): tak by się żadne stworzenie nie chełpiło wobec Boga. [B Tys] To co wzgardzone u świata, to co jest niewidoczne ludzkim okiem, to Bóg wyróżnił, aby unicestwić, zniszczyć ludzką próżność i chełpliwość. Pamiętajmy, że Pan Bóg patrzy na serce.

44

- 5) **Przyjmujemy odwiedziny i ochraniajmy życie Bożych posłańców**, naszych braci i siostr. Pamiętajmy o przykładach Abrahama i Lota, których gościnność została hojnie nagrodzona. Tak jak Rahab przyjęła posłańców, przyjmujemy i my wizyty naszych braci i siostr. Udzielenie im wyżywienia i noclegu będzie na pewno przez Pana nagrodzone.

Pamiętamy słowa Pana Jezusa z **Mat 10 : 40-42 :**

45

Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. (41): Kto przyjmuje proroka jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. (42): Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

[Biblia Tysiąclecia V, Mt 10]

Pamiętajmy, że bracia, którzy nas odwiedzają, także szczególnie ci którzy nas napominają, robią to dla naszego bezpieczeństwa. Pewnego dnia bracia ci mogą odegrać bardzo ważną rolę w naszym wyzwoleniu. To po ich wizycie, z pokorą, nie wahajmy się wywiesić czerwony sztandar naszej wiary.

46

Jestem pewien drodzy braterstwo, że znajdziecie jeszcze inne dodatkowe lekcje w tej pięknej historii Rachaby. Niechaj jej odwaga i jej wiara potwierdzona uczynkami, posłużą nam za przykład we wszystkich naszych poczynaniach teraz, jak i w dobrym boju wiary który jeszcze jest przed nami. Zwycięstwa i nagrody w tym boju życzę Wam wszystkim.

47

Amen